

Φουρνιωτικά

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ

Νέα

ΑΘΗΝΑ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1997 - Αριθ. φύλλου 29

Γραφεία: Μενάνδρου 54 - Αθήνα - τηλ. 5247.150

Γενική Συνέλευση του Συλλόγου

Ανακοινώνεται ότι η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας θα πραγματοποιηθεί στις 3 Αυγούστου, ημέρα Κυριακή και ώρα 10η πρωινή στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου με θέματα:

1. Απολογισμός πεπραγμένων του Δ.Σ.
2. Οικονομικός απολογισμός.
3. Λοιπές ανακοινώσεις.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Κυριακή 10 Αυγούστου στον αυτό τόπο και χρόνο.

Η Γενική Γραμματέας
Φιφή Καφετζάκη

Η Φουρνή και το μέλλον

Στην εφημερίδα του Συλλόγου Φουρνιωτών «ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» σε μια «εκ Βαθέων» (De Profundis) εξομολόγηση, ο κ. Γιώργος Καφετζάκης εκφράζει όλη την αγωνία, τον καημό, τη λύπη του για την ερημωσιακή κατάσταση της Φουρνής μας!

Όσα γράφει αντικατοπτρίζουν όχι μόνο τα δικά του συναισθήματα και τις δικές του ανησυχίες, αλλά όλων των Φουρνιωτών, όπου κι αν βρίσκονται, χωρίς κανένα διαχωρισμό σε Κατωχωρίτες, Καστελιανούς ή Απαναχωρίτες.

Ολιβερό πράγματι ότι δεν υπάρχουν πια Δημοτικά σχολεία, ενώ όταν εμείς φοιτούσαμε στην Κεραπολίτισσα, είμασταν τετρακόσιο περίπου μαθητές. Εάν σ' αυτό το γεγονός προστεθεί και το άγονό του ορεινού εδάφους, που καθιστούσε δύσκολη τη ζωή μαζί με την παραδοσιακή φιλομάθεια και μόρφωση των Φουρνιωτών, εύκολα γίνονταν αντιληπτοί οι λόγοι της βαθμιαίας εγκατάλειψης και

στη συνέχεια ερημώσεως των τριών χωριών. Παρόλη όμως την τραγική πληθυσμιακή αυτή συρρίκνωση της σημερινής Φουρνής, οι ξηνητεμένοι δεν την έχουν απαρνηθεί, ούτε εγκαταλείψει και οι περισσότεροι έχουν εδώ τα πολιτικά τους δικαιώματα, παραμένοντες δημότες της, ενώ έρχονται κάθε καλοκαίρι.

Δυστυχώς αυτή τους η καλή προαίρεση και διάθεση, δεν φτάνει για

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΡΑΤΣΙΝΗ

να μην ερημώσουν πλήρως τα χωριά. Χρειάζεται και επιβάλλεται όχι μόνο να παραμείνουν οι ελάχιστοι κάτοικοι που υπάρχουν, αλλά και να επανακάμψουν όσοι μπορούν. Εύκολα γίνεται νοητό ότι για να σταματήσει η ερήμωση ο μοναδικός τρόπος είναι η ύπαρξη κινήτρων, δηλαδή δουλειά σ' αυτούς που θα παραμείνουν και σ' αυτούς που θα επανακάμψουν.

Είναι γνωστό ότι η σημερινή οικονομία της Κρήτης έχει προσανατολισθεί στον τουρισμό, σαν μοναδική κερδοφόρα βιομηχανία η οποία εξασφαλίζει δουλειά σε όλους. Το ρεύμα όμως των τουριστών στρέφεται στα παράλια, η δε Φουρνή είναι μεσόγειος και ορεινός τόπος, οπότε η λύση δυσκολεύεται χωρίς όμως να είναι ενέφικτος.

Είναι γεγονός ότι και σήμερα η Φουρνή είναι η περασιά χιλιάδων τουριστών, που πηγαίνουν στην Ελούντα, τη Σπιναλόγκα κ.λπ., είτε αυτοκινούμενοι, είτε με γκρουπ σε πούλμαν και οι περισσότεροι σταματούν αλλά δεν υπάρχει κανείς να τους δείξει τα ενδιαφέροντα και αξιοθέατα του χωριού, οι δε ξεναγοί των διαφόρων πρακτορείων τα αγνοούν. Αν αυτών, έστω περασάρηδων, κατορθώσουμε να παρατείνουμε την παραμονή τους θα είναι κέρδος και η αρχή αναζωογόνησης της ζωής στη Φουρνή, ενώ ταυτόχρονα θα γίνουν γνωστά στους ξένους τα ενδιαφέροντά της και θα επιζητούν μόνοι τους να την επισκεπτόνται. Και υπάρχουν

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Ημέρα μνήμης

Η λησμονημένη παραδοσιακή μητέρα με επάγγελμα τα οικιακά

Μια ξεχασμένη παραδοσιακή μάνα με το επάγγελμα (λειτουργήμα) τα οικιακά. Η δημιουργία της αγγίζει το μύθο. Χωρίς πολλές γνώσεις αλλά με την εμπειρία, το ήθος και την εργατικότητα, έθεσε τα θεμέλια για την υγιή οικογένεια και κοινωνία που σήμερα κλονίζεται συθέμελα. Ενέπνεε με το παράδειγμά της. Γιατί, αν οι λόγοι παρορμούν, το παράδειγμα εμπνέει και ελκύει.

Η μάνα με κύριο επάγγελμα τα οικιακά που ανελάμβανε κατά κύριο λόγο υπεύθυνα και αποτελεσματικά τη διαμόρφωση του χαρακτήρα των παιδιών και της κοινωνίας εξέλιπε πια, γράφει Αθηναϊκή εφημερίδα.

Η εργαζόμενη γυναίκα που από ανάγκη την αντικατέστησε, αναλαμβάνει το πολύμορφο και πολυσχιδές έργο να διαμορφώσει νεολαία και κοινωνία. Κι αφού, το δημοσίευμα απαριθμεί τα προσόντα της σύγχρονης μητέρας (κοινωνικότητα, επιστημονικές και ψυχολογικές γνώσεις, εργατικότητα κ.λπ.) σε σχέση με την παραδοσιακή μάνα, συνιστά ν' αναλάβει εκείνη, σχεδόν αποκλειστικά τη διαπαιδαγώγηση της οικογένειας, ώστε ν' αποφευχθεί η κακή εικόνα της σύγχρονης κοινωνίας, με γοργά βήματα να βελτιωθεί και να απομακρυνθούν οι καθημερινές κοινωνικές αναστατώσεις. Και τελειώνει το δημοσίευμα: «Μητέρες εσείς που σήμερα έχετε σε μεγάλο ποσοστό τα εφόδια της μάνας παιδαγωγού, μην αναμένετε άλλο. "Οι καιροί ου μενετοί". Βλέπετε από τηλεοπτικές εκπομπές ανάγλυφα την εικόνα της νεολαίας. Δεν πρέπει να είστε ευχαριστήμενες».

Το δημοσίευμα αυτό με αναστάτωσε

Του Δασκάλου Κ. Δρακωνάκη

γιατί παροσίαζε την παραδοσιακή μάνα να έχει φθαρεί και να αποτελεί παρελθόν πια. Είναι σα να της έκανε μνημόσυνο, σα να την τοποθετούσε στο περιθώριο, λες και η πορεία της δια μέσου των αιώνων υπήρξε φθίνουσα και επικίνδυνη. Λες και οι μορφωμένες μανάδες της εποχής μας με τις γνώσεις τους κάνουν θαύματα με το να αναθέτουν την ανατροφή των παιδιών τους σε τρίτα πρόσωπα.

Όταν κάποτε ένας βασιλιάς πήγε σ' ένα δάσκαλο ν' αναλάβει να μορφώσει και να διαμορφώσει το παιδί του πήρε την απάντηση.

— Μεγαλειότατε, το μόνο που μπορώ να του μάθω είναι γράμματα. Η διαμόρφωση συμπεριφοράς και χαρακτήρα είναι θέμα γονέων.

Με έθιξε το σημείο εκείνο που αναφέρει: «Σύγχρονες μητέρες εσείς που έχετε τα εφόδια του παιδαγωγού γρηγορείτε...». Λες και οι υποτιμημένες παραδοσιακές μητέρες ήταν χωρίς προσόντα.

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Η αιμοδοσία του Συλλόγου μας θα πραγματοποιηθεί στις 6 Αυγούστου 1997

Πρόβλημα ανεύρεσης νέων αιμοδοτών από τη νεολαία αντιμετωπίζει το κινητό συνεργείο αιμοληψίας του Υπουργείου Υγείας το καλοκαίρι στην περιοχή μας.

Αιτία η αφύσικη ζωή και τα ξενύχτια που δυσκολεύουν το πρωινό ξύπνημα. Οι Φουρνιώτες που θα δώσουν αίμα παρακαλούνται να το γνωστοποιήσουν στην κοινότητα την προηγούμενη μέρα της αιμοδοσίας γιατί δεν δίνεται άδεια στο συνεργείο, εφ' όσον δε συμπληρώνεται ορισμένος αριθμός αιμοδοτών.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΕΘΥΜΠΟΥΛΑΣ

Στις 16 Αυγούστου, ημέρα Σάββατο θα γίνουν τα εγκαίνια του ανεγερθέντος πρώτου στην Κρήτη Ιερού Ναού προς τιμήν της Αγίας Νεομάρτυρος Μαρίας Μεθυμοπούλας, χοροστατούντος του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Πέτρας κ.κ. Νεκταρίου.

Στα εγκαίνια θα συλλειτουργήσουν και άλλοι Μητροπολίτες Κρήτης με συμμετοχή του Ιερατείου της περιοχής.

Νικητής πάντα η αγάπη Διαπιστώσεις από τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας

Έχω παραβρεθεί σε συνεδριάσεις και εκδρομές άλλων Συλλόγων γεμάτους από αντιπαραθέσεις και διαξιφισμούς, που πολλές φορές παίρνουν τη μορφή εμφυλίου πολέμου.

Προσωπικά διαπιστώνω ότι ο Σύλλογός μας είναι αλλιώς από τους άλλους. Όλα εξελίσσονται ομαλά, χωρίς κρυμμένα μαχαίρια, χωρίς θυμούς και υπονοούμενα, χωρίς φωνές, με τόνους που θυμίζουν αληθινή μελωδία «Έχουμε ένα Διαμαντένιο Σύλλογο, όπου επικρατεί η αγάπη, η συγκίνηση το χειροκρότημα και η υπερηφάνεια μας γι' αυτόν» ακούστηκε από μέλος του Συλλόγου μας.

Μακάρι αυτό το μήνυμα της αγάπης να μπορούσε να βγει προς τα έξω και να γίνει παράδειγμα για όλους μας.

Πολλά ζημιώνονται, όσα μέλη δεν προσέρχονται στις εκδηλώσεις μας. Τα καλούμε να έρθουν κοντά μας για να γνωρίσουν το οικοδόμημα της αγάπης και το σχέδιο εξάπλωσής της. Αψευδής μάρτυρας όλων των παραπάνω είναι η εκδρομή μας στην «Παναγία την Προυσιώτισσα». Όλοι σχεδόν που συμμετείχαν σ' αυτή εκδήλωσαν την επιθυμία τους να πάρουν μέρος στις επόμενες εκδρομές μετά το Σεπτέμβριο. Πολλοί μάλιστα από αυτούς, που ήταν φίλοι της Φουρνής ή φιλοξενούμενοι, έμειναν αρκετά ικανοποιημένοι από την οργάνωση και την ευχάριστη ατμόσφαιρα που επικράτησε, έτοιμοι να συνεργαστούν και να συνταξιδέψουν μαζί μας.

Ε.Φ.

Κοινωνική ζωή και κίνηση - Εκδηλώσεις του Συλλόγου -

• Αρραβώνες

Η Μαρία Πατεράκη, μαία, κόρη του παπα - Μιχάλη Πατεράκη, θεολόγου ιερέως και ο Χρήστος Κοντογεώργης, υπάλληλος του ΟΤΕ, αρραβωνιάστηκαν στην Αθήνα.

• Γάμοι

Η Ελένη Γεωργίου Βάρδα λογίστρια και ο Στυλιανός Κτενιαδάκης, βιβλιοπώλης τέλεσαν τους γάμους των στον Ι.Ν. Αγ. Νικολάου της πόλεως Αγ. Νικολάου.

• Γεννήσεις

Ο Ιωάννης Νικολάου Ζερβάκης απέκτησε αγοράκι.

• Έφυγαν

• Μαρία Κωνστ. Μπαρμπούνη, πέθανε και ετάφη εις Φουρνή.

• Μαρία Γεωργίου Κασωτάκη, πέθανε και ετάφη στις Δωριές.

• Γεώργιος Εμμ. Ρουσάκης, πέθανε στην Αθήνα, κηδεύτηκε στη Φουρνή.

• Κώστας Γεωργίου Βαρδάκης, δικαστικός πέθανε και τάφηκε στην Αθήνα.

• Νεκρολογία

Ένας ακόμη καλός και εκλεκτός της Φουρνής ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ έφυγε για πάντα από κοντά μας αναπάντεχα.

Ο Χάρος σκληρός και αδυσώπητος βάλθηκε να τον πάρει μέσα σε τρεις μόνο μέρες. Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Φουρνή ο πρῶτος, ήρεμος, αθόρυβος, γλυκός, ευγενικός και καλοσυνάτος άνθρωπος.

Ξεχώριζε στην περιφέρεια της Φουρνής για τα χαρίσματά του. Φεύγοντας για τον άλλο κόσμο στην παρουσία του οποίου ακράδαντα πίστευε, άφησε τις καλύτερες αναμνήσεις σαν άνθρωπος.

Την σύζυγο, τα παιδιά, την εγγονή, τα αδέρφια του και τους άλλους συγγενείς τα «Φορνιώτικα Νέα» συλλυπούνται θερμά.

Γ.Τ.

• Ευχαριστήρια

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συμπαράστηκαν στον μεγάλο μας πόνο και τίμησαν με κάθε τρόπο την κηδεία του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα, παππού και αδελφού

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΟΥΣΣΑΚΗ

Η Σύζυγος, τα παιδιά, η εγγονή, τα αδέρφια.

• Εις μνήμη Κώστα Βαρδάκη

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Φορνιωτών

και φίλων Φουρνής με το άγγελμα του θανάτου του Κώστα Βαρδάκη εκλεκτού τέκνου της Φουρνής και ιδρυτικού μέλους του Συλλόγου και επί πολλά έτη Αντιπροέδρου του, συνήλθε σε έκτακτη συνεδρία του και Αποφάσισε:

1. Να παρευρεθούν τα μέλη του Δ.Σ. εις την νεκρώσιμο ακολουθία.

2. Να σταλεί συλλυπητήριο τηλεγράφημα εις την οικογένεια του εκλιπόντος, και

3. Αντί στεφάνου να διατεθεί το ποσό των δρχ. 10.000 υπέρ του Νεκροταφείου της Φουρνής.

• Δωρεές εις μνήμη

• Εις μνήμη Μαρίας Κωνστ. Μπαρμπούνη και αντί στεφάνου προσέφεραν στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Φουρνής τα ανήψια της Ιωάννης και Μαρία Κανιτάκη το ποσόν των 50.000 δρχ.

• Στη μνήμη Εμμανουήλ Φαλκωνάκη ιατρού προσέφερε στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Κάτω Φουρνής η κ. Μαρία Φαλκωνάκη σύζυγός του 20.000 δρχ. και για την ανέγερση Ιερού Ναού Μαρίας Μεθυμοπούλας 20.000 δρχ.

• Στη μνήμη Γεωργίου Ρουσάκη και αντί στεφάνου προσέφεραν στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Φουρνής: Όλγα Ρουσάκη 10.000, Ιωάννης Αμαριωτάκης 20.000, Πόπη Τσιχλή 10.000 και συνολικά το ποσόν των 25.000 δρχ. οι κάτωθι: Κων. Παπατζανάκης, Εμμ. Αμαριωτάκης, Μιχαήλ Βλαχάκης, Κων. Κοκολάκης και Εμμ. Ρουσάκης.

— Υπέρ του συλλόγου μας για την Εφημερίδα «ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» προσέφεραν:

• Ο Νικόλαος Στάϊκος αντί στεφάνων στη μνήμη του Γεωργίου Ρουσάκη 15.000 δρχ., και στη μνήμη του Κώστα Βαρδάκη 15.000 δρχ.

• Ο Γιώργος Τουτουδάκης στη μνήμη των γονέων του Μιχαήλ και Μαρίας και της συζύγου του Νότας 12.000 δρχ.

• Η Ειρήνη Κλωντζάκη 10.000 δρχ.

• Η Καίτη, σύζυγος του ταξίαρχου ε.α. Π. Εμμανουήλ Τυράκη 5.000 εις μνήμη της μητέρας της.

• Ο Γεώργιος Μπουραντάς, ταχυδρομικός 5.000 δρχ.

• Φουντουλάκη - Μαράνου Κατερίνα 5.000 δρχ.

• Φουντουλάκης Μιχ. Γ. 5.000

• Γωνιωτάκης Στέλιος, Δικαστικός 10.000 δρχ.

• Κυριακάκης Κων. 3.000 δρχ.

• Βαρδάκη Τούλα στη μνήμη του συζύγου της 100.000 δρχ.

Κώστας Γεωργίου Βαρδάκης

Κούρνιασε ο άπληστος Χάροντας στη γραφική Φουρνή μας και βάλθηκε ζηλότυπα να την ξεκληρίσει.

Μετά από ολοκληρωμένο σχέδιο άρπαξε πρόσωπα που είχαν δώσει έντονα το παρόν στην κοινωνική ζωή του χωριού μας.

Μετά το Γιώργο Ρουσάκη πήρε και τον Κώστα Γεωργίου Βαρδάκη, Πρόεδρο Εφετών.

Έναν ταπεινό και αθόρυβο ιππότη Φορνιώτη που ως άνθρωπος και επιστήμονας λάμπρυνε τη Φουρνή μας. Μακριά από κάθε προβολή και οποιοσδήποτε αντιπαραθέσεις, ο φιλήσυχος Κώστας με τη μεγάλη αγάπη για τη γενέτειρα του καταξιώθηκε στη συνείδηση όλων μας.

Ως ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου εργάστηκε με αξιοθαύμαστο ζήλο και με την ανελλιπή παρουσία του στις συνεδριάσεις του συνέβαλε τα μέγιστα στην ομαλή πορεία του Συλλόγου μας. Ως Πρόεδρος Πρωτοδικών Ηρακλείου εκτιμήθηκε απεριόριστα και η Φορνιώτικη κοινωνία εσεμνύετο για την εντιμότητα και το κύρος του στην απονομή της δικαιοσύνης.

Ο Σύλλογός μας θλίβεται για την απώλειά του, συλλυπείται τη σύζυγό του Τούλα που ως υποδειγματική σύντροφος του συμπαράσταθηκε στη μεγάλη πενταετή περιπέτεια της υγείας του καθώς και τα παιδιά του και εύχεται ολόψυχα η αττική γη που το σκέπασε να είναι ελαφριά.

Προς τους Αγαπητούς συμπατριώτες μας

Με την έκδοση της Εφημερίδας μας ενημερώνονται τα μέλη του Συλλόγου μας κι αναβιώνεται η παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου. Κάτι που τιμά όλους μας, τιμά τους προγόνους μας που πέρασαν από τη ζωή με μόχθο και βαρυσσώμια, από την πολλή δουλειά και την ανέχεια. Γιατί η άγνοια της ορεινής περιοχής μας δεν αντάμιζε τους κόπους τους. Έσπερναν και δε θέριζαν.

Όσοι έμειναν στο χωριό βρέθηκαν μόνοι και έρημοι στα στενά τους και πολλοί που έφυγαν για τον τόπο της σιωπής πήραν μαζί τους την παράδοση. Φεύγοντας και ο τελευταίος γέροντας του χωριού, που δυστυχώς δε θ' αργήσει, θα σβήσει κάθε αρχείο, κάθε παράδοση, θα πέσει η λήθη στην καταγωγή μας και δε θα γνωρίζει ο ένας τον άλλο κι ας ρέει το ίδιο αίμα στις φλέβες μας κι ας απορρέουν οι καταβολάδες από την ίδια ρίζα! Η άυθενική μας προσωπικότητα θα έχει πάει περίπατο, αφού θα έχει αφομοιωθεί στο αδυσώπητο χωνευτήρι της πολυάριθμης μάζας των μεγάλων πόλεων χωρίς ιδιαίτερη διάκριση.

Γι' αυτό το Σύλλογο και την Εφημερίδα, το ανοιχτό γράμμα όλων των μελών και φίλων του Συλλόγου, πρέπει να τα στηρίξουμε να διατηρηθούν.

Να έχει ο Σύλλογος ευοίωνη διάρκεια για να εκφράζει τις προαναφερθείσες προγονικές κληρονομίες και τα σύγχρονα γεγονότα προσώπων και πραγμάτων, να παραδοθεί κειμήλιο κληροδότησης στις επερχόμενες γενεές και να αποτελεί εμπόδιο λησμονιάς.

Όμως αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες δεν ενδιαφερόμαστε για τη συνέχεια του τόπου και του Συλλόγου μας.

Ο Σύλλογός μας περνά μια βαθιά κρίση. Γιατί δεν έχει ούτε την ηθική, ούτε την οικονομική συμπαράσταση πολλών μελών του. Χρειάζεται όλοι

να συσπειρωθούμε γύρω από το Σύλλογο και έμπρακτα να δείξουμε την αγάπη μας.

Στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε και που και το μέλλον της Κοινοτήτάς μας είναι αβέβαιο, ο Σύλλογός μας, εφ' όσον διατηρηθεί, έχει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο για όλη την περιοχή που θα αγκαλιάζει όχι μόνο τους απόδημους αλλά και τους μόνιμους κατοίκους των χωριών μας. Και τα «Φ.Ν.» θα είναι όργανο επικοινωνίας όλων μας. Ο Σύλλογός μας θα είναι κάτι παραπάνω από επιτελικός.

Έχω γνωρίσει συλλόγους και εφημερίδες τους, που διέκοψαν τη λειτουργία τους και που αναγκάστηκαν τα μέλη τους, όταν πια συνειδητοποίησαν το λάθος τους, να τους επαναλειτουργήσουν με θαυμαστά

αποτελέσματα.

Εύχομαι να μην έχουμε αυτό το κακό προηγούμενο.

Μπορείτε τη συνδρομή ή τη βοήθεια προς το Σύλλογο να τη δίνετε σε κάποιο μέλος του Δ.Σ., να την ταχυδρομείτε, ή να την καταθέτετε στην Τράπεζα.

Αυτή τη στιγμή που σας γράφω δεν έχουμε ούτε τα έξοδα για την έκδοση και την διακίνηση της Εφημερίδας.

Ας συστρατευτούμε όλοι στον αγώνα ν' αποκτήσει ο Σύλλογος βιωσιμότητα. Για να γίνεται αυτή η έκκληση αντιλαμβάνεστε σε τι σημείο βρισκόμαστε.

Ζητώ συγγνώμη.

Με αγάπη

Κώστας Δρακωνάκης

Μέλος του Συλλόγου

Το γάμο ο κουμπάροι

Ο Γιάννης κι ο Σταυριανός είχαν αδελφοσύνη αδελφοσύνη και φιλία, καθάρια εμπιστοσύνη Και στοίχημα έβαλε ο γ' εις από τον άλλο όποιος θα πρωτοπαντρευτεί να μπει ογ' εις τ' άλλου κουμπάρος.

Ήρθαν οι χρόνοι κι οι καιροί παντρεύεται ο Γιάννης.

Καθίζει, κάνει μια γραφή του Σταυριανού την πέμπτη

— Μάνα στο γάμο με καλούν και πε μου ίντα να κάμω

— Βάιτο, γιέ μου, βάιτο μα σκιάς σείρι κάνω,

βάλε στο σάκκο τρία χρυσά ψωμιά

και δώσε τόνα του γαμπρού, και τ' άλλο δως τση νύφης

και τ' άλλο δώσε του παπά, πού 'ρθε να τση βλοΐσει.

Τραγούδι από τη βιβλιοθήκη Αντωνίου Ρουσάκη.

Το Τραγούδι αυτό τραγουδάγε ο αείμνηστος «Χατζής» Εμμανουήλ Φουλεδάκης.

Έκκληση στους απόδημους Φορνιώτες για καλοκαιρινές διακοπές στη Φουρνή

Όπως σ' όλα τα χωριά, έτσι και στη Φουρνή μας διαμένουν μόνιμα ελάχιστοι που δεν παρασύρθηκαν από το ρεύμα της φυγής. Αυτοί κρατούν τον τόπο και τη μικρή κοινωνία της.

Ο Σύλλογος κάνει έκκληση στους απανταχού Φορνιώτες και κυρίως στους νέους να παρευρεθούν στο χωριό μας. Η νεολαία δίνει νοστιμιά, χαρά, κέφι, διέξοδο στη μοναξιά των μεγάλων γιατί γίνεται ο πανίσχυρος μαγνήτης που τραβάει και προσελκύει κόσμο στο χωριό, γεμίζει σπίτια, πλατείες, δρόμους, εξοχές δημιουργώντας ελπίδα και αισιοδοξία στους παλαιότερους. Ελπίζουμε να μη λείψει κανείς.

Το Μουσείο «Μυλόπετρα» του Καστελλίου

Σε προηγούμενο φύλλο των ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ είχαμε αναφερθεί στην αξιόλογη προσπάθεια του Μανόλη Αμαριωτάκη να συγκεντρώσει και διασώσει όσα εργαλεία και αντικείμενα μας βοηθούσαν στην αγροτική ζωή των χωριών μας των περασμένων δεκαετιών.

Με την ευκαιρία των φετεινών διακοπών μας τα Φ.Ν., σας συνιστούν να κλέψετε λίγο από τον χρόνο σας και να επισκεφθείτε το αξιόλογο στο είδος του Μουσείο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ

ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ

ΚΡΗΤΗΣ

Μενάνδρου 54 Αθήνα

Τηλ. 5247150

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Πρόεδρος: Γεώργ. Τουτουδάκης

Αντ)δρος: Αντώνης Ρουσάκης

Γ. Γραμ.: Καφετζάκη Φιφή

Ταμίας: Φουντουλάκης Πέτρος

Σύμβουλος: Κ. Δρακωνάκης

- Ιστορικές σελίδες - Συνεργασίες αναγνωστών - Προγράμματα

Η Φουρνή και το μέλλον

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

τόσα πράγματα να τους δείξουμε.

Νομίζω λοιπόν, πως παρά τις δεδομένες σημερινές συγκυρίες, υπάρχουν πιθανότητες βελτιώσεως της καταστάσεως, αν υλοποιηθούν μερικά πράγματα προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, της αναζωογόνησης δηλαδή του χωριού, τα οποία θα αναφέρουμε συμπληρώνοντας εκείνα που γράφει ο κ. Καφετζάκης και τα οποία εκθέτουμε εν συντομία.

α) Να ενωθούν οπωσδήποτε και αμέσως οι Κοινότητες (Κάτω Χωριού, Καστελίου, Ίσως και Καρυδίου, Σχοινιά) σε μία, με κέντρο και γραφείο στη Μέση του κάμπου. Αυτή η ένωση είναι βασική για την επίβλεψη του τόπου, διαφορετικά αν καταργηθούν οι υπάρχουσες κοινότητες και σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία θα προσκολληθούν στη Νεάπολη, το τέλος των χωριών είναι οριστικό, αμετάκλητο, πράγμα όμως που δε συμφέρει τη Νεάπολη και τον Αγ. Νικόλαο, γιατί θα μείνουν χωρίς την απαραίτητη για την επιβίωση των ενδοχώρα.

β) Να δημιουργηθεί μια Ανώνυμος Εταιρεία με τη συμμετοχή όχι μόνο των Κοινοτήτων, αλλά και των πολιτών η οποία θα έχει σκοπό την κατασκευή έργων αναπτυξιακών και τη διάσωση πολιτιστικών παραδοσιακών κτιρίων και κατασκευών οι οποίες αφενός αποτελούν τις ρίζες και την ιστορία μας, αφετέρου η ανακατασκευή, αναπαλαίωση, συντήρηση, επίβλεψη τους, θα δημιουργήσουν αρκετές θέσεις εργασίας και θα μπορεί να εντάσει (η Εταιρεία) όλα αυτά τα έργα στα Κοινοτικά Ευρωπαϊκά προγράμματα με τα οποία θα χρηματοδοτούνται, όπως ήδη έχουν κάνει στη Σητεία (ΟΑΣ) στο Οροπέδιο Λασιθίου και αλλού.

γ) Η αναστήλωση του παλαιού Επισκοπικού συγκροτήματος είναι επείγουσα και αναγκαία αφού ήδη έχει γίνει η ευγενική δωρεά εκ μέρους της κ. Μαρίας Μενεγάκη - Παπαδοπούλου και είμαι βέβαιος ότι θα γίνει και από τον κ. Φανου-

ριάκη και την κ. Μαρίκα Βαρδάκη - Νικητάκη. Η πλήρης αναστήλωση του όχι μόνο θα διασώσει ένα σημαντικότατο Βυζαντινό μνημείο, όπως είναι χρέος μας, αλλά και μετατρέπόμενο όλο αυτό το θαυμάσιο συγκρότημα σε Μουσείο (Βυζαντινό, Ιστορικό, Εκκλησιαστικό δεν έχει σημασία) αναγνωρισμένο από το κράτος, θα έχει όλα τα σχετικά οικονομικά ωφέλη προστασίας, λειτουργίας, ώστε να αποτελέσει πόλο έλξης τουριστών, μελετητών.

δ) Η έκδοση σχετικών σύντομων (δύο σελίδων) τουριστικών φυλλαδίων με φωτογραφίες και λίγες επεξηγήσεις, τα οποία θα διανέμονται στους κατάλληλους χώρους και φορείς (τουριστικά γραφεία, πρακτορεία κ.λπ.), αλλά και στους περαστικούς.

ε) Η δημιουργία ενός Κέντρου Παροχής σοβαρών και υπεύθυνων τουριστικών υπηρεσιών σε όσους έρχονται ή απλώς περνούν.

στ) Η διαφήμιση των υπαρχόντων μνημείων (καμάρες, εκκλησίες, τέμπλα εκκλησιών - Αρχάγγελος, Αφέντης Χριστός, Κουνέλα, εικόνων κ.λπ.) μέσω των τουριστικών γραφείων, ώστε οι πάμπολοι διερχόμενοι τουρίστες, με ΙΧ αυτοκίνητα ή με πούλμαν να σταθμεύουν και να τους επιδεικνύονται όλα τα αξιοθέατα.

ζ) Η γνωστοποίηση όλων αυτών στα τουριστικά γραφεία, ώστε να βάλουν στα προγράμματά τους, και την επίσκεψη της Φουρνής.

η) Η αναστήλωση των μύλων της Γαλαρόπετρας με χρηματοδότηση από τα κοινοτικά Προγράμματα ή το Υπουργείο Πολιτισμού (π.Χ. Λασιθί, Νικησιανό).

θ) Η επιδιόρθωση δωματιών σε παραδοσιακά ή μη σπίτια για ενοικίαση από τουρίστες δεδομένου ότι τόσο η Ελούντα όσο και ο Άγιος Νικόλαος είναι πλέον περιοχές κορεσμένες και τεχνικά δεν μπορούν να σηκώσουν άλλο φορτίο. Η τωρινή κρίση του τουριστικού ρεύματος είναι πιστεύουμε παροδική.

ι) Το παλαιό εργοστάσιο Γωνιωτά-

κη μπορεί να αξιοποιηθεί και να λειτουργήσει ως κέντρο αναψυχής, είτε από ιδιωτικό φορέα, είτε από την κοινότητα, είτε από το Σύλλογο, είτε ενοικιαζόμενο. Το προτείνουμε αυτό γιατί έχουμε υπόψη ένα παλιό εργοστάσιο στη Θεσσαλονίκη που το ανανέωσαν χωρίς να αφαιρέσουν τα παλαιά μηχανήματα τα οποία αποτελούν το διάκοσμο (ντεκόρ) και σήμερα λειτουργεί σαν κέντρο διασκεδάσεως κατακλυζόμενο από κόσμο υψηλής οικονομικής επιφάνειας.

ια) Οι παλαιές φάμπρικες (μάκνες) μπορούν να αναστελωθούν (όπως στη Λάστρο Σητείας) προς διάδοση της πολιτισμικής μας κληρονομιάς αλλά και να χρησιμοποιηθούν ως τουριστικά ιστορικά αξιοθέατα μνημεία για τα οποία πολύ ενδιαφέρονται οι ξένοι. Ήδη μια τέτοια αξιόπαινη προσπάθεια έκανε ο κ. Αμαργιώτης στο Καστέλλι, ο κ. Παναγιωτάκης στο οροπέδιο Λασιθίου κ.λπ.

ιβ) Δημιουργία στο εγκαταλελειμμένο Δημοτικό σχολείο εκθεσιακής αίθουσας (Μουσείο;) όπου θα συγκεντρωθούν για τους τουρίστες (και όχι μόνο) όλα παλαιά γεωργικά εργαλεία υπάρχουν (αλέτρια, ζέβλες, ζυγοί, βολόσυροι, θρινάκια, βολιστές, κόσκια κ.λπ.) υφαντά, οικιακές βιοτεχνικές μηχανές επεξεργασίας μεταξιού, λιναριού, μαλιού κ.λπ. (εργαστήρια υφαντικής, ανέμες, ρόκες κ.λπ.), συσκευές αποστάξεως για ρακή (καζάνι κ.λπ.).

Έχουμε τη γνώμη ότι η υλοποίηση των λίγων αυτών προτάσεων μαζί με όσα προτείνει ο κ. Καφετζάκης και όσα άλλα έχουν υπόψη τους άλλοι χωριανοί, μπορούν να αναζωογονήσουν τη Φουρνή και να μη σβήσει όπως έχει συμβεί σε πολλά χωριά. Στην αντίθετη περίπτωση υπεύθυνοι θα είναι ΟΛΟΙ ΟΙ ΦΟΥΡΝΙΩΤΕΣ και κυρίως οι Κοινοτάρχες, που πρέπει να φροντίσουν για την υστεροφημία τους και οι επιστήμονες τους οποίους θα καταδικάσει η συνείδηση των επερχόμενων αλλά και η ιστορία του τόπου.

Ημέρα μνήμης

Η λησμονημένη παραδοσιακή μητέρα με επάγγελμα τα οικιακά

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Γιατί είχαν μόνιμη συντροφιά το σφουγγαρόπανο, το εργόχειρο, τον αργαλειό και τις υποχρεώσεις τους. Γιατί για να είναι δεμένη η οικογένεια έπρεπε η μητέρα να είναι δίπλα στα παιδιά της και σε σύζυγος δίπλα στο σύζυγό της. Να χαρίζει συντροφικότητα στον άνδρα της και στους γέροντες γονείς, αγάπη, φιλία και συνεχή φροντίδα στα παιδιά της. Γιατί έσβησε τα όνειρά της και τους στόχους της σε νέα και ασχολήθηκε με την οικογένεια.

Και όμως πίστευε ότι, αν και ζούσε στο σπιτικό της με συνεχές ωράριο, χωρίς αργίες και άδειες και κυρίως χωρίς άδεια γιατρού, σ' αυτό αυτή ήταν βασίλισσα αδιαφιλονίκητη με στέμμα το χαρακτηριστικό μαντίλι. Πίστευε στην αποστολή της.

Πριν προχωρήσω όμως στην ανάλυση του θέματος αυτού θα μακρολογώ λίγο με ένα θέμα που για λίγους είναι άσχετο για πολλούς όμως σχετικό. Μερικά όμως δημοσιεύματα επαρχιακού κυρίως τύπου παρουσιάζουν ένα - ένα τα παραδοσιακά επαγγέλματα (λειτουργήματα) να εκλείπουν:

Παρουσιάζω απόσπασμα δημοσιεύματος ενός γεωπόνου κρητικής εφημερίδας, που αναφέρει ότι πολλά παραδοσιακά επαγγέλματα θα εκλείψουν και πολλοί κοινωνικοί ρόλοι θ' αλλάξουν.

Γράφει λοιπόν: «Οριστικά τέλειωσαν τα αλέτρια και τα ζώα που τα τραβούσαν κατά το όγρωμα. Τέλειωσαν μαζί και οι γραφικοί ζευγάδες με το βουκέντρι στο χέρι, οι θεριστρες με το δρεπάνι στον ώμο και οι αλωνιστές που ακολουθούσαν τα ζώα μέσα στο αλώνι κραδαινώντας πάνω από τις πλάτες τους τη μεγάλη βίτσα και με ήπιες φωνές τα παρότρυναν να ταχύουν το βήμα για να πατηθούν όλα τα στάχυα, να «θρουλίουν» οι τρούλες και να πέσουν όλοι οι σπόροι, αλλά και τα άχυρα να κοπούν σε μικρότερα κομμάτια.

Τέλειωσε και το θεαματικό λίκνισμα, το στήσιμο του σωρού και η μεταφορά των καρπών και των άχυρων στο σπίτι.

Ακόμα, πάνε... και οι γυναίκες που ετομάζανε τον καρπό για το μύλο, που ζυμώνανε το αλεύρι, που πλάθανε, φουρνίζανε και ξεφουρνίζανε το ωραίο, το μυρωδάτο, το αγνό και νόστιμο ψωμί που θυμούνται οι ηλικιωμένοι.

Και τελειώνει: Μέσα στη σημερινή ρευστότητα επαγγέλματα και παραδοσιακοί κοινωνικοί ρόλοι τελειώνουν.

Προσωπικά πιστεύω ότι τα επαγγέλματα δεν εξαφανίζονται τελείως, αλλά διαφοροποιούνται και εκσυγχρονίζονται. Ο ρόλος όμως της μητέρας είναι διαχρονικός, είναι πάντα ο ίδιος.

Τα καθημερινά βιώματά μου με γονείς και παιδιά μου υπαγορεύουν την ανάγκη ν' ασχοληθώ με την παραδοσιακή μάνα, που αφανής τότε και ξεχασμένη σήμερα, δε μνημονεύεται ούτε στους λαμπρούς εορτασμούς.

Αχαριστία για όλους μας που με την ένοχη σιωπή μας φανόμαστε περισσότερο σύγχρονοι και σχεδόν καθόλου παραδοσιακοί.

Μου πηχκε η σκέψη ότι εμείς που είμαστε δημιουργήματα τέτοιων μενάνων είναι ντροπή να μιλάμε σε μνημόσυνο γι' αυτές, γιατί δεν αφανίστηκαν τελείως αλλά σε μικρότερο ποσοστό υπάχουν σήμερα και προσφέρουν.

Όλοι μας ανεξαιρέτως σ' αυτήν οφείλουμε όχι μόνο το «ευ ζην», αλλά και όλο το πρώτο ζυμάρι των ψυχοσωματικών μας υλικών που φιλότιμα και υπομονετικά μας έδωσε Εκείνη με τη δύναμη της ψυχής και της καρδιάς της για να χτίσουμε τη ζωή μας.

Της αξίζουν όχι μόνο οι μεγαλόστομοι εορτασμοί, αλλά η εγκάρδια αγάπη μαζί με απλόχερη και ουσιαστική συμπάραση.

Εκείνη.

Μας έδινε ευκαιρίες να αντενεργήσουμε και να αυτοπροστατευτούμε, να σκεφτούμε τις συνέπειες για τα λάθη μας και τα μακροπρόθεσμα οφέλη μας. Μας έκανε αυθότακτους χωρίς οικογενειακά και κυρίως ψυχολογικά προβλήματα, που σήμερα αποδυναμώνουν τις σύγχρονες μητέρες. Μας ενημέρωνε για τα θέματά μας η ίδια αποφεύγοντας την παραπληροφόρηση από άλλους (μαζικά μέσα ειδικωνίων).

Μας μιλούσε για προσφορά και αντιπροσφορά. «Θα πάρεις από την οικογένεια, αλλά θα συνεισφέρεις» έλεγε. Σήμερα η μόνη συνεισφορά πολλών νέων είναι η αχαριστία. Δε θα δεχόταν ποτέ την ανατροφή των παιδιών της από γιαγιάδες ή άλλα ανειθύντα πρόσωπα. Ούτε θα ζήτησε ευθύνες για κακή διαπαιδαγώγηση από άλλους.

Δύσκολα θα δεχόταν ξένες παρεμβάσεις. Θα μας έλεγε: «Να κοιμάστε νωρίς και να ξυπνάτε πρωί, γιατί της νύχτας τα καμώματα τα βλέπει η μέρα και γέλα».

Θα χρησιμοποιούσε κάποια κινδυνολογία εκεί που χρειαζόταν, αλλά δε θα μας απέτρεπε από παιχνίδι, εκκλησία ή κατηχητικό. Θα πρότασε πάντοτε το ήθος και την ολιγαρχία. Οι παράδες γι' αυτήν ήταν δευτερευούσας επιλογή.

Δε θα ικανοποιούσε τις αλόγιστες και ακραίες επιθυμίες των παιδιών της. Θα σπινγορούσε και θα τις απέρριπτε όταν χρειαζόταν. Η δύναμη να διαχειρίζεται τις υποθέσεις του σπιτιού της, οφειλόταν σ' ότι ανελλιπώς υπηρέτούσε με αφοσίωση, εργατικότητα και ήθος την οικογένειά της. Με τη συνεχή παρακολούθηση ήξερε απ' έξω κι ανακατωτά σε τί ψυχολογική κατάσταση βρισκόνταν όλα τα μέλη του σπιτιού της.

Μπορεί να μην είχε σπουδάσει ψυχολογία όμως από ένστικτο και εμπειρία την κατείχε.

Δε θα δημιουργούσε το σύγχρονο αυτοπροστατευτισμό που συνεπάγεται τα ψυχολογικά προβλήματα και την αδυναμία της να επιβάλλει την άποψή της. Θα φρόντιζε με την ολιγαρχία της να διαφυλάξει την ψυχική αριότητα του παιδιού της.

Αποτελούσε τον κέρβερο της ηθικής και το θεματοφύλακα της ουσιαστικά καλής φήμης.

Μπορεί να πιστεύουμε σήμερα ότι αυτή η παραδοσιακή μάνα δεν είναι η σοφή, η όμορφη και μοντέρνα μάνα του 2000 αλλά κάτι διαφορετικό. Σου έλεγε: «Έλα φάε το φαί σου, για να μεγαλώσεις» και όχι πάρε πρωτεΐνες, ασβέστιο και υδατάνθρακες. Χωρίς κομμωτήριο και αισθητικό, χωρίς πάμπες, σέρβις αυτοκινήτου, κουτσομπολιά, θέατρα και αντιτυπιδικές και αντιπαχυντικές θεραapiες, διέθετε 20 ώρες το 24ωρο ως πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για την ανατροφή των παιδιών της. Χωρίς χωρισμούς και διαζύγια, ξαναπατρίσματα, σκάνδαλα και τολμηρές επιπολαίες αποφάσεις έβαζε συνέχεια το λιθαράκι για το χτίσιμο του νέου ανθρώπου.

Μας μεγάλωσε με παραμύθια ηθικολογία και ηθικοπραξία και συνιστούσε αντί διαιτολογίου και συνταγών αδυνατίσματος τη νηστεία της εκκλησίας.

Μας έλεγε βέβαια ότι μας έφευγε ο πελαργός σε αντίθεση με τις σύγχρονες γυναίκες, που πολλές φορές διακηρύττουν ότι τα παιδιά είναι καρπός αγάπης και για ενημέρωση προχωράνε στις ανατομικές και σεξουαλικές αναλύσεις που εξάπτουν τη φαντασία και μοιραίως οδηγούν μέχρι και τις διαστροφές. Είναι ανόητο να πιστέψει κανείς ότι το παρόν δημοσίευμα καταδικάζει το τεράστιο έργο της σύγχρονης εργαζόμενης μητέρας που προσωπικά εκτιμώ απεριόριστα.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Η εξόφληση της συνδρομής στην Εφημερίδα μας

Μπορεί να γίνει χωρίς καμιά επιβάρυνση των αναγνωστών μας με κατάθεση στον παρακάτω λογαριασμό της

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

27601016234 93

και σε οποιοδήποτε

Υποκατάστημά της.

Παράκληση κατά την κατάθεση να ζητείτε στην απόδειξη που θα εκδοθεί και θα χορηγηθεί στο συνδρομητή να σημειώνεται το ονοματεπώνυμό του και ο ταχ. κώδικας της περιοχής του που είναι γραμμένος στη διεύθυνση που του στέλνουμε τα Φ.ΝΕΑ.

Για ενημέρωση του Ταμείου καλό είναι να ταχυδρομείται στη διεύθυνση του Γραφείου του Συλλόγου μια φωτοτυπία της απόδειξης.

Η αποστολή της συνδρομής με ταχυδρομική επιταγή κατά την εξόφληση είναι χρονοβόρα και κουραστική γιατί τα μέλη του Δ.Συμβουλίου που θα την εισπράξουν μένουν σε μακρινές αποστάσεις από τα γραφεία του Συλλόγου και είναι δύσκολη η κάθοδός τους στο κέντρο της Αθήνας.

Στη διάρκεια του καλοκαιριού επειδή τα μέλη

του Δ.Σ. του Συλλόγου μπορεί να βρίσκονται εκτός Φουρνής, καλό είναι τις συνδρομές σας να τις δίνετε στο Μιχάλη Γωνιωτάκη, γυμνασιάρχη ή Παπα-Μανώλη Δρακωνάκη, εφημέριο Φουρνής για να μας τις παραδίνουν με τη σειρά τους και να κόβουμε τη σχετική απόδειξη.

Το Δ.Σ.

Ηρακλειώτες,

Αρμόδιοι για την είσπραξη των οικονομικών υποχρεώσεων προς το Σύλλογο των Ηρακλειωτών μελών του συλλόγου μας, είναι το ζεύγος Μαρία Σταύρου Μαυρικάκη - Θεόδωρος Σινόπουλος.

Η Διεύθυνσή τους είναι: Κατάστημα «ΦΩΤΙΣΜΟΙ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ», Βικέλα 15, Πλατεία Κορνάρου, Ηράκλειο Κρήτης, τηλ. 241.217 - 227.858.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Πρόεδρος: Γεώργ. Τουτουδάκης

Αντ/δρος: Αντώνης Ρουσαάκης

Γεν. Γραμ.: Καφετζάκη Φιφή

Ταμίας: Φουντουλάκης Πέτρος

Σύμβουλος: Κ. Δρακωνάκης

Ο Φουρνιώτικος Αύγουστος

Οι φρετινές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας θα τιμήσουν των εκλεκτή συμπατριώτισσά μας Σοφία Μαυροειδή - Παπαδάκη με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 20 χρόνια από το θάνατό της.

Ειδικότερα το πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα περιλαμβάνει:

1. Έκθεση ντοκουμέντων σχετικών με την λογοτεχνική και επιστημονική της καταξίωση, πανελληνίου εμβελείας.
2. Σχετική ομιλία για το έργο της.
3. Τοποθέτηση αναμνηστικής πλάκας στο σπίτι όπου γεννήθηκε.
4. Πρόταση προς το Κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας όπως εισηγηθεί αρμοδίως το χαρακτηριστικό του σπιτιού της ως διατηρητέο.

Αυτοί που έφυγαν

Επικήδειος του Προέδρου Εφετών Εμμ. Σεργάκη στον ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΔΑΚΗ

Στους καιρούς μας όπου τα πάντα κατακλύζουν ο τεχνικός πολιτισμός και οι κατακτήσεις των φυσικών επιστημών με τη γιγαντιαία τεχνολογική πρόοδο, όπου οι ανθρώπινες αξίες σιγά - σιγά αρχίζουν να υποχωρούν και τα πάντα να διέπονται από ένα ωφελιμιστικό πνεύμα, άνθρωποι που διαθέτουν αυτές τις αξίες αρχίζουν να σπανίζουν. Ο προκείμενος νεκρός αγαπητός φίλοι ανήκει σ' αυτές τις εξαιρέσεις, Αλπομόντη Πρόεδρε.

Γεννημένος στα 1912, σ' ένα μικρό αλλά πολύ όμορφο χωριό της Κρήτης, τη Φουρνή, πέρασε εκεί τα παιδικά και εφηβικά του χρόνια και τελειώσε τις εγκύκλιες σπουδές σου στο ιστορικό Γυμνάσιο της σκάφης του Μιραμβέλλου το Γυμνάσιο της Νεάπολης.

Γαλουχήθηκε από παιδί από την οικογένειά σου και κυρίως τον πατέρα σου, γιατί είχες την ατυχία να χάσεις νωρίς τη μητέρα σου και τους δασκάλους σου, με τις ωραίες παραδόσεις της φυλής μας, την φιλοπατρία και τις αρχές του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού, αλλά και επηρεάστηκες από το όμορφο φυσικά περιβάλλον, που ειδικά την άνοιξη αναδίδει ένα ανεπανάληπτο φυσικό άρωμα. Το άρωμα αυτό που έγινε άρωμα ψυχικής ευγένειας κουβάλησες μαζί σου σ' όλοκληρη τη ζωή σου και ανεδίδεις σε κάθε σου επαφή με τους συνανθρώπους σου. Η περιφέρεια όμως διακρινόταν και για την πνευματική οξύνοια των ανθρώπων της και την έφεση για τα γράμματα και τις επιστήμες. Λέγεται ότι στη μικρή σου γενέτειρα τη γραφική Φουρνή, δεν υπάρχει σπίτι που να μην βγάζει επιστήμονες.

Έτσι νωρίς - νωρίς ξεκίνησες για τις σπουδές σου στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, με όλες τις δυσχέρειες της χειμαζόμενης τότε ελληνικής επαρχίας, αλλά με πλούσια τη φαρέτρα των ιδεολογικών όπλων στους ώμους σου. Τελειώσες τα νομικά, έγινες δικηγόρος και πολύ νωρίς από αγάπη προς την Ελληνική Δικαιοσύνη έγινες λειτουργός της Θέμιδας. Αλλά και πως να μην γινόσουν αφού διέθετες όλες τις παραπάνω αρετές και ακόμη εκεί στην Κρήτη, τους δικαστές τους βλέπαμε σαν ημίθεους πάνω στην έδρα τους και εκδηλώνανε πάντα σεβασμό και

τιμή προς το πρόσωπό τους;

Ως δικαστής μέχρι και του βαθμού του Προέδρου Εφετών που έφθασες, ήσουν εγκρατής περί τη νομική επιστήμη, λογικός ήρεμος, πράος, κυριαρχημένος, προσγειωμένος στις απόψεις σου, αντικειμενικός και δίκαιος και ευγενής προς τους συναδέλφους σου, προς τους δικηγόρους, τους οποίους πάντοτε θεωρούσες ως συνεργάτες των δικαστών, αλλά και προς όλους τους δικαζόμενους. Το ανώνυμο πλήθος των ανθρώπων που προσερχόταν στα δικαστήρια προσέβλεπε με σιγουριά και εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό σου, και πίστευε ότι θα εύρισκε το δίκιο του. Έτσι το πέρασμά σου από την ελληνική δικαιοσύνη αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση για τους νεότερούς σου.

Ως οικογενειάρχης υπήρξες ιδιαίτερα ευτυχής. Έζησες όλα σου τα χρόνια δίπλα στην αγαπημένη σου σύζυγο η οποία ουδέ επί στιγμή έπαυσε να σε αγαπά, να σε φροντίζει, να σου συμπαραστέκεται και να σε εμπυχώνει στις δύσκολες ώρες της ζωής σου, ειδικά κατά τα τελευταία χρόνια, όπου οι φροντίδες της γύρω από το πρόσωπό σου, λόγω της ασθενείας σου, συγκινούσαν κάθε έναν που σε επισκεπτόταν. Έζησες όμως δίπλα και στα αγαπημένα σου παιδιά και στις οικογένειές τους καταξίωμένα μέλη της κοινωνίας μας στο γιό σου που συνέχισε την πορεία σου επάξια στα νομικά ως δικηγόρος και στην θυγατέρα σου, που δημιούργησε κι εκείνη μια σωστή οικογένεια και οι δύο τους με παιδιά και εγγόνια, συνεχιστές των παρακαταθηκών που τους άφησες.

Ως άνθρωπος υπήρξες τίμιος και άδολος και ειλικρινής φίλος και ως κοινωνικός άνθρωπος διακρινόσουν πάντοτε από κοινωνική ευαισθη-

σία προς τους συνανθρώπους σου, αλλά και για την πατροπαράδοτη κρητική φιλοξενία σου.

Δεν θα μπορούσα όμως να κλείσω τον σύντομο αυτόν αποχαιρετισμό μου, αν δεν κατέθετα αλησμόνητη πρόεδρε και την προσωπική μαρτυρία μου:

Θυμάμαι, σαν να είναι τώρα ότι πριν 38 ολόκληρα χρόνια, ήλθα ως νεαρός τότε δικαστής στο Ηράκλειο όπου ήσουν πρόεδρος. Χωρίς να με γνώριζες με υποδέχθηκες στο γραφείο σου, σαν να με ήξερες χρόνια, σαν να ήμουν συγγενής σου, παλιός σου φίλος.

Με βοήθησες με απέραντη καλωσύνη, ευγένεια και ανθρωπισμό, να ξεπεράσω τις πρώτες δυσκολίες, τις όποιες απειρίες μου και να εισέλθω ομαλά στα άδρια του δικαστικού σώματος. Συντέλεσες αποφασιστικά ώστε να συνδυάσω μια επικίνδυνη για μένα τότε πτώση με μια ασφαλή προσέγγιση. Το γραφείο σου ήταν πάντα ανοικτό για κάθε απορία, για κάθε δισταγμό, για κάθε πρόβλημα που αντιμετώπιζα. Μου παρείχες πάντοτε τις συμβουλές σου άδοξα, ειλικρινά με πατρικό ενδιαφέρον και αγάπη.

Αλλά όχι μόνο τούτο. Τόσον εσύ όσο και η αγαπημένη σου σύζυγός μου ανοίξαμε διάπλατα και τις πόρτες του σπιτιού σας και με φέρατε άνετα στο οικογενειακό και κοινωνικό σας περιβάλλον. Έτσι η παραμονή μου τότε στο Ηράκλειο έγινε πιο άνετη και πιο ευχάριστη χάρις στην προσφορά σας.

Εκφράζω για τούτο τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη μου. Αλησμόνητη πρόεδρε,

Έζησες ευτυχισμένος μέσα στην οικογένειά σου και στους φίλους σου. Φεύγεις πλήρης ημερών καταξίωμένος έχοντας εκπληρώσει στο ακέραιο το τρίπτυχο της αποστολής σου: Πατρίδα, Θρησκεία, Οικογένεια.

Εύχομαι η αττική γη που σε λίγο θα σε δεχθεί στους κόλπους της να είναι ανάλαφρη και ο αέρας που θα κυματίζει πάνω στον τάφο σου ανάλαφρος και να δροσίζει την ψυχή σου.

Καλό σου κατευόδιο

Φ Ο Υ Ρ Ν Η

Ένας ευλογημένος τόπος

Της ΜΑΡΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑΝΤΑ

Πρωτοντίκρσα τον κάμπο της Φουρνής με τα τρία πανέμορφα χωριά της πριν από ακριβώς 50 χρόνια. Τον είδα από ψηλά από τις Κουρούνες όταν για πρώτη φορά ήλθα με τους δικούς μου στην Κρήτη.

Ήταν θυμάμαι ηλιοβασιλέμα! Εκείνη τη μαγική ώρα ο χρυσοπόρφυρος ήλιος του καλοκαιριού σαν ένας εμπνευσμένος ζωγράφος έστειλε τις τελευταίες του ακτίνες για να προβάλλει ανάγλυφα μέσα από τον καταπράσινο κάμπο (τότε ήταν πράσινος, όλος ο κάμπος) όλη την ομορφιά των τριών χωριών. Είχα θυμάμαι ζητήσει από τους γονείς μου να επισκεφθούμε τον πανέμορφο αυτό τόπο. Δεν τα καταφέραμε.

Όμως να που μετά από λίγα χρόνια το 1956 επισκέφθηκα τη Φουρνή, νύφη αυτή τη φορά...

Από τότε άρχισε μια συνεχής σχέση αγάπης και θαυμασμού για τον τόπο και τους ανθρώπους του. Γιατί αυτό συμβαίνει με τη Φουρνή. Όσο πιο πολύ τη γνωρίζεις τόσο πιο πολύ μεγαλώνει και η αγάπη σου γι' αυτήν.

Μαθαίνεις ν' απολαμβάνεις τα ανοιξιάτικα αρώματα στον Τριβαζώνα και των δειλινών και γιασεμιών στο χωριό. Σε ηρεμούν και σε ευφραίνουν νωρίς κάθε πρωί τα κουδουνάκια των αιγοπροβάτων που σκορπισμένα στις γύρω πλαγιές γεύονται το... πρωινό τους.

Το μεσημέρι συχνά απολαμβάνεις τα... πεντανόστιμα χόρτα της περιοχής, γιαχνερά ή άλλα που δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτά που αγοράζεις στο μανάβη. Το ίδιο ισχύει και για τα λαχανικά - κυρίως τις αγγινάρες και τα λίγα φρούτα της περιοχής.

Αν σεργιανίσεις στα δρομάκια των τριών χωριών θα θαυμάσεις το μέτρο, τη φροντίδα και το καλόγουστο των σπιτιών. Πουθενά δεν προσπάθησαν να εντυπωσιάσουν. Όλα είναι κτισμένα με πολλή σοφία στα μέτρα και στις ανάγκες των ανθρώπων που τα κατοικούσαν ή τα κατοικούν. Και φυσικά το ξεχωριστό στολίδι των 3 χωριών οι πανέμορφες εκκλησίες τους μικρές ή μεγαλύτερες - ορισμένες πολύ παλαιές - που ο αριθμός τους και η φροντισμένη τους όψη δείχνει τη βαθιά πίστη των ανθρώπων.

Οι Φουρνιώτικες θρησκείονταν χωρίς να είναι θρησκόληπτοι ή τυπολάτρες. Τα διδάγματα και τις αρχές της Ορθοδοξίας τα έχουν κάνει καθημερινό τους τρόπο ζωής.

Επιτρέψτε μου με δύο - τρία παραδείγματα να σας δείξω γιατί η αγάπη μου και ο θαυμασμός μου δεν περιορίζονται μόνο στη φύση αλλά επεκτείνεται κυρίως στους ανθρώπους της.

Θα θυμάστε ίσως την περίπτωση ενός αγαπητού ζευγαριού της Φουρνής που ένα ατύχημα στη σύζυγο την ανάγκασε να νοσηλευθεί για αρκετούς μήνες στο Ηράκλειο και την Αθήνα. Παιδιά δεν είχαν. Το καφενείο τους όμως δεν έκλεισε ποτέ. Όλοι οι χωριανοί συνέχισαν να παίρνουν το ζεστό τους ωσάν να μην έλειψαν ποτέ οι ιδιοκτήτες. Τα χρήματα τα έρχιχαν στο συρτάρι και κάθε Σάββατο ο «βοηθός» του λεωφορείου τους τα πήγαινε στην κλινική για να αντιμετωπίσουν τα έξοδά τους!!!

Σας ερωτώ λοιπόν καλοί μου φίλοι ξέρετε εσείς κανένα άλλο μέρος της Ευρώπης που οι άνθρωποι του να έδειξαν τέτοια χριστιανική αλληλεγγύη;

Θυμάμαι ακόμη όταν εκείνος ο καλός άνθρωπος, ο θείος ο Μανώλης Παρασχάκης είχε το ατύ-

χημα στο χωράφι του. Όλοι οι άνθρωποι και των 3 χωριών με κάθε μέσον ήλθαν στο εκκλησάκι του Αγίου Πνεύματος για να τον βρουν και να τον σώσουν. Ο καθένας έφερε ό,τι νόμιζε ότι θα τον βοηθούσε και θα τον ανακούφιζε μετά την ανεύρεσή του, ωσάν να επρόκειτο για τον αδελφό τους ή τον πατέρα τους.

Όλοι όσοι δεν πήγαν στην αναζήτησή του και έμειναν στο εκκλησάκι με φοβερή αγωνία προσεύχονταν να βρεθεί ζωντανός.

Επιτρέψτε μου ένα τελευταίο παράδειγμα, θα μπορούσα ν' αναφέρω πολλές δεκάδες, που δείχνουν την καλοσύνη, την ανθρωπιά, την χριστιανική αλληλεγγύη των κατοίκων αυτής της ευλογημένης περιοχής.

Η σκηνή στην Παναγία του Επάνω Χωριού μετά τη θεία λειτουργία υπήρχε ένα τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο μιας μοναχικής Φουρνιώτισσας. Ο δίσκος με τα κόλυβα πολύ περιποιημένος. Μοιράστηκαν και τα απαραίτητα κεράκια. Μετά τη δέηση κυρίες με δίσκους, με ποτά και κεράσματα για τη μακαρία της εφιλεψαν όπως συγχωριανούς. Βγαίνοντας έψαχνα με τα μάτια να βρω τους πιο στενούς συγγενείς για να τους συλλυπηθώ. Κάποια ξαδελφούλα με ρώτησε ποιόν έψαχνα. Όταν της είπα μου απήτησε πως δεν είχε κανένα στενό συγγενή για να συλλυπηθώ! Έμεινα άναυδη.

Η καλή Φουρνιώτισσα μπορεί να μην είχε στενούς συγγενείς, είχε όμως αδελφία της όλους τους κατοίκους και των 2 χωριών.

Θα ήθελα πριν κλείσω αυτό το ελάχιστο αφιέρωμα στον αγαπημένο μας τόπο και τους σπάνιους ανθρώπους του, να γράψω δυό λέξεις για μια εκλεκτή φίλη από το Καστέλλι, την Κούλα τη Μαυροειδή. Όπως ίσως ξέρετε είχε ζήσει τα περισσότερα χρόνια της ζωής της εκτός Ελλάδος. Γύρισε ηλικιωμένη πια κι εγκαταστάθηκε σε μια ήσυχη μονοκατοικία στο Παγκράτι. Δυστυχώς σε μεγάλη ηλικία προσεβλήθη από βαριά και πολύ επώδυνη αρρώστια. Πήγαμε με τον άνδρα μου να την δούμε και να την αποχαιρετήσουμε - τη φροντίζεε στοργικά η αδελφή της.

Τη βρήκαμε σε μεγάλη και οδυνηρότατη κρίση. Ζήτησε από τους δικούς της να την περιμένουμε να συνέλθει. Όταν μπήκαμε αργότερα στο δωμάτιό της ήταν ήρεμη και γλυκιά όπως συνήθως. Μας είπε δε επί λέξει:

«Παιδιά μου, δεν θέλω να θλίβεστε για μένα. Ο Καλός Θεός μου χάρισε μια πολύ άνετη ζωή όλα μου τα χρόνια και δεν είχα ευκαιρία να τον πλησιάσω. Τον ευχαριστώ λοιπόν μ' όλη μου την καρδιά που μου έδωσε αυτή την αρρώστια, τώρα που με καθήλωσε στο κρεβάτι και έτσι μου έδωσε την ευκαιρία να τον σκεφτώ και νάρθω πιο κοντά του!».

Πείτε μου αν μπορείτε εύκολα να βρείτε άνθρωπο με τέτοια γενναιοσύνη, με τόση εγκαρτέρηση, με τέτοια πίστη!

Καλοί μου φίλοι, αυτή την εποχή την υλιστική που έχουν καταπέσει τόσες ανθρώπινες αξίες, οι κάτοικοι αυτής της περιοχής αποτελούν μια όαση ανθρωπιάς, καλοσύνης και ευαισθησίας.

Ο μεγάλος μας συγγραφέας Αντώνης Σαμαράκης ψάχνει απεγνωσμένα για ελπίδα. Μήπως τελικά αυτή η ελπίδα υπάρχει σ' αυτή την ευλογημένη γωνιά της Κρήτης.

Η λησμονημένη παραδοσιακή μητέρα με επάγγελμα τα οικιακά

(Συνέντευξη από τη σελ. 3)

Όμως από την ανάλυση των τηλεοπτικών εκπομπών ελέχιστοι γνωρίζουν ότι το θεμέλιο των πάντων και της οικογένειας φυσικά είναι η αγάπη που κατά τον Απόστολο Παύλο «η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, ουκ ασχημονεί, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν... πάντα στέγει, πάντα υπομένει, πάντα ελπίζει, πάντα πιστεύει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει». Η αγάπη καταργεί τα ψυχολογικά προβλήματα και στην έλλειψη αυτής οι σύγχρονοι ψυχίατροι, σε μεγάλο ποσοστό, αποδίδουν τα συμπτώματα των ασθενών τους (αντικοινωνικότητα, μανία καταδιώξεως, ανασφάλεια έγκλημα).

Αυτή η μάνα φυσικά την αξία της αγά-

πης τη γνώρισε στο χώρο της εκκλησίας με το κήρυγμα του θείου λόγου. Η πραγματική μάνα πιστεύει ότι οι άνδρες δεν είναι εχθροί των γυναικών. Άνδρες και γυναίκα είναι ελεύθεροι και υπεύθυνοι συνεργάτες, στον αγώνα για τη ζωή.

Να γιατί ο διασυρμός και οι αλληλοκατηγορίες που δημοσιοποιούνται στις τηλεοπτικές εκπομπές από διαζεγμένα άτομα δε γινόταν παλαιότερα.

Αν και η μάνα μας ζούσε καθεστώς πατριαρχικής οικογένειας, εκτελούσε άριστα το ρόλο της. Δε μιλούσε για δικαιώματα, ισότητας και ισοπολιτείας. Πίστευε ότι η οικογένεια δεν ήταν φυλακή και καταπίεση αλλά μια δημιουργική κυψέλη που της δίνει την ευκαιρία να συνδράμει αποφασιστικά

στη διάπλαση των μελλοντικών γενεών.

Αναλάμβανε στο βασιλείο της να διδάξει κοινωνική πρόνοια, οικιακή οικονομία, εργατικότητα, κοινωνικότητα. Χωρίς ακρότητες και επιζήμιες αντιπαράθεσεις και εταναστάσεις πέτυχε τη δικαιοσύνη και την καταξίωσή της. Ειρηνικά ακολούθησε μια ανοδική πορεία στο κοινωνικό και εθνικό μας σύνολο.

Μία είναι φυσικά η μάνα, είτε παραδοσιακή, είτε σύγχρονη είναι. Είναι όμως βέβαιο ότι η πρώτη χωρίς γνώσεις και εξειδικεύσεις κληρονόμησε στα παιδιά της μια κοινωνία σαφώς καλύτερη από τη δεύτερη που και αυτής η μεγάλη προσφορά, παρά τις αντίξοες συνθήκες της εποχής, είναι ανεκτιμήτου αξίας.